B Ó G M I Ł O Ś Ć H O N O R O J C Z Y Z N A

W I A R A O J C Z Y Z N A P A M I Ę Ć S Z L A C H E T N O Ś Ć W O L N O Ś Ć

„Victoria in Jesu Christo"

„Qui Leszczynsciorum genus ignorat Poloniam ignorat. Triumphalis familia, ex qua tot Duces tot Senatus decora, tot Antistites & Archiepiscopos numerare licet."

MEMORANDUM

KRÓLEWSKIE

W SPRAWIE EUROPEJSKIEGO PORZĄDKU XXI WIEKU I ODBUDOWY WIELKIEJ LECHII

ogłoszone 18 czerwca A.D. 2017
w Łęgonicach

Wszechwładny rozdawco koron i tronów – Boże!

Nieśmiertelny Królu Królów - Jezu Chryste!

Przed Tobą wszyscy ziemscy królowie i władcy nikczemnym są tylko prochem.

W twojej obecności, wobec Twojej potęgi Boże, kreślimy to Memorandum dotyczące europejskiego ładu, stosowne do nowego stanu, do któregoś powołać nas raczył 16 dnia lipca A.D. 2016.

HISTORIA POLITYCZNA EUROPY

Historycznie rzecz ujmując, Europa od ponad 2.000 lat została podzielona na Imperium Rzymskie, dość dobrze opisane w historiografii oraz na Imperium Lechii pomijanie w historiografii.

Nie będziemy tu wdawać się w jałowe dywagacje, ale by ostudzić ewentualnych adwersarzy posłużymy się domniemaniem historycznym, tak jak istnieje domniemanie prawne na podstawie poszlak.

I tak, nie ulega wątpliwości, że Imperium Rzymskie wyglądało jak na poniższej mapie:

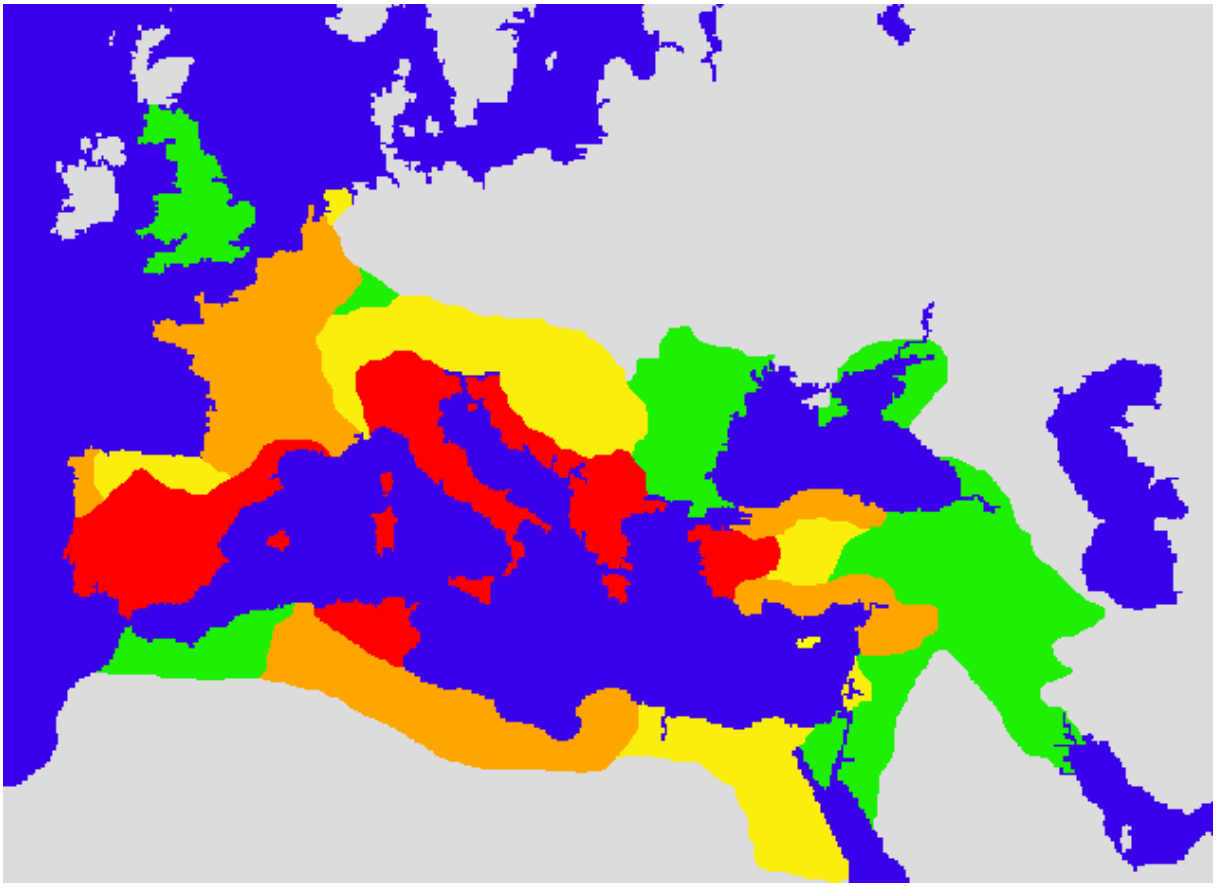

Widać wyraźnie kolorowe Imperium Rzymskie i białą plamę we wschodniej części Europy.

Wyostrzmy, więc obraz:

Na tej mapie, nota bene z Wikipedii hasło: „Cesarstwo Rzymskie" widać podbite ziemie w ramach Imperium (Cesarstwa) Rzymskiego oraz dwa nie podbite obszary: „Germania" i „Sarmatia".

Germania sugerowałaby dzisiejsze Niemcy, ale to nieprawda, bo Germania to plemię słowiańskie. Autor mapy wyraźnie unika oznaczenia „Lechia" i w to miejsce wpisuje: Słowianie Zachodni (Połabscy), których określa mianem „Germanie" oraz wpisuje Słowianie Zachodni, których określa mianem „Sarmatia".

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że plemiona słowiańskie nie zostały podbite przez Imperium (Cesarstwo) Rzymskie!

Jak to zwykle bywa, często wrogowie odwracają pojęcia na przykład na patriotów mówią terroryści, itd.

Nie dziwi, więc, że niedające się zniewolić Imperium Lechii oznaczono mianem „sclavini" jako rezerwuar zaciężnej armii niewolników w odróżnieniu od darmowych, własnych niewolników, pochodzących z

podbitych krain. Cesarstwo Rzymskie miało, więc niewolników z poboru (własnych) i niewolników zaciężnych (Słowian).

Spróbujmy pobieżnie scharakteryzować Imperium Rzymskie i Imperium Lechii, czyli czym różni się Europa Zachodnia od Europy Wschodniej.

Europa Zachodnia poprzez wpływy arabskie i żydowskie szybko wybrała cywilizację z przewagą ciała nad duchem, czyli cywilizację materialistyczną opartą na wyzysku. Arabowie wyspecjalizowali się w handlu ludźmi, a Żydzi w handlu towarami i obrotem pieniężnym.

Z biegiem czasu dominującą rolę przyjął Rzym, bo w takiej towarowo-pieniężnej, materialistycznej (mamonalnej) gospodarce nastawionej na zysk, jedno z państw z biegiem czasu wygrywa i przejmuje całą władzę.

Europa Wschodnia charakteryzowała się przewagą ducha (moralności) nad materią. Plemiona żyły w pokojowej koegzystencji o podobnych ustrojach wiecowych, a żadne z tych plemion nie podbiło pozostałych.

Nie wykształcił się, więc z biegiem czasu byt państwowy ogarniający całość, czyli nie było czegoś takiego jak Cesarstwo Lechii, ale było coś takiego jak Imperium Lechii, przejawiające się w tym, że gdy pojawiało się zagrożenie jednego wspólnotowego plemienia Słowian, reagowali w jego obronie wszyscy.

Centralnym miejscem Imperium Lechii była wyspa Rugia ze stolicą w Arkonie.

Niestety, na pograniczu Imperium (Cesarstwa) Rzymskiego i Imperium Lechii w okolicach rzeki Lech (prawy dopływ Dunaju) pojawili się Niemcy – odwieczni wrogowie Słowian.

Skąd się wzięli?

W tradycji Słowian nie było zabijania tych, którzy nie chcieli podporządkować się wspólnocie lub zabijania zdrajców, ale była tradycja infamii połączonej z banicją, czyli była tradycja wyrzucania poza wspólnotę słowiańską infamisów, banitów i zdrajców.

Z czasem infamisi – banici - zdrajcy osiedlali się blisko siebie i stworzyli „gwarę więzienną" - gryps, swój własny język.

W ten właśnie sposób powstało plemię słowiańskich zdrajców, infamisów i banitów, których nazywamy od wieków Niemcy, co oznacza etymologicznie w języku polskim „nic niemający, wróg".

Z czasem takie plemię zaczęło żyć z grabieży i w sposób złodziejski ze zdobywanych łupów organizowało się w złodziejskie państwo.

Na pewno próbowali atakować Imperium Lechii, ale historia o tym milczy.

Nie milczy natomiast historia na temat atakowania przez Niemców Cesarstwa Rzymskiego. Było tych ataków sporo, ale kluczowe znaczenia ma spisek barbarzyńskiego wodza Odoakera – z pochodzenia Niemca z nad Renu - w roku 476 n.e.

Odoaker jako rzymski pretorianin stanął na czele spisku wojska rzymskiego 23 sierpnia 476 roku i w dniu 4 września 476 roku zdetronizował ostatniego Cesarza Zachodniorzymskiego **Romulusa Augustulusa**.

Po zdobyciu Rzymu i opanowaniu władzy w Cesarstwie Zachodniorzymskim Odoaker uderzył w roku 487 na Rugię i zamordował Króla Rugii (być może nieformalnego Imperatora (Cesarza) Lechii).

Toczą się spory, o jaką Rugię chodziło?

Jedni mówią o Styrii i Karyntii, czyli o dzisiejszej ziemi, którą zajmuje Austria, a onegdaj zajmowali Słowianie. Nam się jednak zdaje, że chodziło o wyspę Rugię – centrum władztwa Lechii.

Odoaker uderzył w mózg Lechii – centrum władzy koncepcyjnej, religijnej, ale też w skarbiec Lechii. Być może to on zapoczątkował podbój przez Niemców, Ziem Słowiańskich.

Po śmierci **Odoakera** dwuwładza w Cesarstwie Rzymskim przeszła w ręce Cesarzy Bizantyjskich w Konstantynopolu, aż do roku 962, gdy nastąpiła restauracja Cesarstwa Rzymskiego przez **Niemców i Papieża**.

Otóż, 2 lutego 962 roku Papież Jan XII koronował Ottona I na Cesarza, co zapoczątkowało powstanie Świętego Cesarstwa Rzymskiego.

Pmiętamy przekazanie władzy cesarskiej przez Ottona III Królowi Polski Bolesławowi Chrobremu w roku 1000 w Gnieźnie.

Prawdopodobnie władze cesarską dzierżył jeszcze Bolesław III Krzywousty.

Musimy w tym miejscu doprecyzować pojęcie Świętego Cesarstwa Rzymskiego:

Z wikipedii:

„Posługiwano się tą nazwą w odniesieniu do terytorium podlegającego monarchom używającym tytułu „cesarza rzymskiego" i miała ona oznaczać instytucjonalną oraz ideową ciągłość pomiędzy uniwersalnym i chrześcijańskim cesarstwem rzymskim epoki późnego antyku a godnością cesarską udzieloną przez papieża najpierw Karolingom, królom Franków, a potem władcom Niemiec, Ludolfingom. W 1157 pojawiła się w piśmiennictwie niemieckim formuła „Święte Cesarstwo", natomiast fraza „Święte Cesarstwo Rzymskie" jeszcze później, w 1254. Król niemiecki miał być jednocześnie królem Italii (jako następca Ostrogotów i Longobardów) i uniwersalnym cesarzem rzymskim dla łacińskiego Zachodu, rówieśnikiem i odpowiednikiem bizantyńskiego cesarza dla greckiego Wschodu.

Dopiero w 1441 pojawiła się potoczna nazwa (nigdy urzędowa) „Święte Cesarstwo Rzymskie Narodu Niemieckiego", która, inspirowana niemieckimi ambicjami narodowymi i złupieniem Rzymu 86 lat później, miała wyrażać immanentną przynależność godności cesarskiej do monarchów wybieranych przez kraje niemieckie zgodnie z ich prawami. Nazwa ta przetrwała także w historiografii jako popularne określenie Rzeszy Niemieckiej późnego średniowiecza i okresu XVI-XVIII wieku, jednakże w aktach prawnych Cesarstwa pojawiła się tylko raz i, co należy podkreślić, nigdy nie funkcjonowała jako urzędowa nazwa jakiegokolwiek państwa.

Należy pamiętać, że ciągłość instytucjonalna cesarstwa rzymskiego formalnie nigdy nie została przerwana. W 476 n.e. wódz germański Odoaker uznał się symbolicznie wasalem Zenona, cesarza wschodniego. Przyjęcie godności cesarza rzymskiego najpierw przez Karola Wielkiego w 800 oraz przez Ottona I w 962 należy traktować jako odnowienie realne Cesarstwa Rzymskiego, jednakże na płaszczyźnie ideologiczno-formalnej było to jedynie przekazanie owej godności, nigdy niezarzuconej, w nowe ręce. Współczesna historiografia uznaje obydwie daty (800, 962) za restauracje cesarstwa, jednak to od tej drugiej rozpoczyna się, trwające aż do 1806 połączenie godności cesarza rzymskiego z tronem niemieckim."

W XVI wieku Zachodnia Europa ulega ruchowi Marcina Lutra zapoczątkowanemu w 1517 roku tj. prądowi protestanckiemu.
W dniach 6-14 maja 1527 roku wojska niemiecko-hiszpańskie Karola V złupiły Rzym (Sacco di Roma). **Papieski Rzym został podporządkowany interesom Świętego Cesarstwa Rzymskiego.**

Wydarzenia XX wieku zmieniły mapę polityczną Europy. Zniknęły monarchie: niemiecka, habsburska i rosyjska na rzecz republik bez Króla, dołączając do Republiki Francuskiej, powstałej w XVIII wieku poprzez mord Króla Francji Ludwika XVI.

Zachód Europy zatoczył koło z tym, że w międzyczasie się sprotestantyzował, a obecnie się islamizuje.

A co ze wschodem Europy?

Wschodnia Europa (jako Imperium Lechii) podzieliła się na mniejsze państwa, które musiały sprostać inwazji osmańskiej Turcji i carskiej Rosji.

Ruś w międzyczasie tzn. w XII wieku została najechana i podbita przez **Imperium Mongolskie**. Tym samym obecna Rosja i Ukraina mają w sobie pierwiastki mongolskie i chazarskie.

Reasumując, dzisiejsi Słowianie zajmują ziemię dawnej Lechii ale z wyodrębnionymi w międzyczasie państwami.

Po II Wojnie Światowej władztwo nad dawną Lechią objął Związek Sowiecki, który powoli tracił wpływy na rzecz Unii Europejskiej pod przewodnictwem Niemiec.

Religią panującą w dzisiejszej Lechii jest chrześcijaństwo.

Są, więc w Europie, co najmniej trzy cywilizacyjne płyty tektoniczne:

- na Zachodzie Europy cywilizacja łacińska protestancka, zamieniana w arabską,
- w Europie Środkowej cywilizacja łacińska „CHRISTIANITAS",
- w Europie Wschodniej cywilizacja turańska.

Na te trzy cywilizacje nachodzą kolejne trzy polityczne płyty spoza Europy:

- cywilizacja arabska od strony Turcji i imigrantów arabskich,
- cywilizacja anglosaska (globalistyczna) będąca pod wpływem światowej masonerii, banków, korporacji.
- cywilizacja żydowska.

Można przyjąć, że Zachodnia Europa w najbliższym czasie dostanie się pod płytę cywilizacji arabskiej.

O Środkową Europę ściera się płyta anglosaska z żydowską i turańską.

Wschód Europy opanowany jest na trwałe przez cywilizację turańską na którą zachodzi cywilizacja chińska.

HISTORIA POLITYCZNA POLSKI

Byt państwa Polskiego wyłania się na dobre z otchłani Wielkiej Lechii w wieku X gdy przychodzi do Królestwa Polskiego chrześcijaństwo.

Wcześniej panującą dynastią byli **Popielidzi**, których panowanie kończy się wielkim dynastycznym upadkiem, prawdopodobnie w wyniku zamachu dokonanego przez Niemców na panujących Popielidów na Zjeździe w Kruszwicy.

Popielidzi nazwani są tak prawdopodobnie dlatego, że są traktowani jak popiół. Panowanie Królestwa Polskiego i Wielkiej Lechii jest dla obecnych Polaków „popiołem", który został ze spalonych ksiąg i przekazów czasów panowania Popielidów.

Po okresie monarchii dziedzicznej Piastów – Przemyślidów od Mieszka I z przerwą na rozbicie dzielnicowe w wiekach XII-XIV, Królestwo Polskie zmienia dynastię na litewskich Jagiellonów, by po bezpotomnej śmierci ostatniego Jagiellona Zygmunta II Augusta, zaprowadzić monarchię elekcyjną w roku 1573.

Po niefortunnym wyborze Francuza Henryka Walezego, który ucieka z Polski, wybór pada na Siedmiogrodzianina Stefana Batorego, a po nim na Zygmunta III Wazę, który zapoczątkował epokę trzech kolejnych króli z dynastii Wazów tj. Władysława IV oraz Jana II Kazimierza.

Kolejni królowie elekcyjni to: Piast Michał Korybut Wiśniowiecki, Piast Jan III Sobieski, Niemiec z dynastii Wettyn August II uzurpator, Piast Stanisław Leszczyński, Niemiec z dynastii Wettyn August III uzurpator, Piast Stanisław August Poniatowski.

Koniec XVIII wieku to rozbiór polskiej, królewskiej państwowości. Na Ziemie Polskie wdziera się trzech zaborców: Rosja z cywilizacją turańską, Prusy z cywilizacją protestancką odmiany turańskiej oraz Austria z cywilizacją łacińsko-bizantyjską.

Austria i Prusy reprezentują wówczas Święte Cesarstwo Rzymskie w fazie rozpadu. Tak, więc z formalnego punktu widzenia rozbiorów Polski dokonało Święte Cesarstwo Rzymskie w porozumieniu z Rosją.

ZGODA ŁĘGOWICKA A.D. 1666 – POCZĄTEK UPADKU KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Powyższy rys historyczny pozwala nam lepiej dostrzec sytuację, jaka wytworzyła się w Królestwie Polskim w połowie XVII wieku.

Po europejskiej protestanckiej wojnie trzydziestoletniej lat 1618-1648, w roku 1655 protestanckie Szwecja i Brandenburgia (Niemcy) uderzają wspólnie i w porozumieniu na Polskę w celu jej protestantyzacji. Chrześcijańskie Święte Cesarstwo Rzymskie ze stolicą w Wiedniu, zrazu neutralne, po zwycięstwach Jana II Kazimierza postanawia pomóc Królowi Polski i wyzwala Wielkopolskę spod panowania brandenburskiego (niemieckiego).

Cudu wyzwolenia Polski spod protestanckiej okupacji Szwecjii i Brandenburgii zwanej w historii „potopem" dokonał Król Jan II Kazimierz z Prymasem Królestwa Polskiego Andrzejem Leszczyńskim oraz hetmanem polnym Stefanem Czarnieckim.

W dniu 1 kwietnia A.D. 1656 Król Jan II Kazimierz z dostojnikami i szlachtą składa w katedrze lwowskiej tzw. „Śluby Lwowskie" intronizując Matkę Bożą na Królową Polski, przyrzekając nie uciskać więcej poddanych oraz odnawiać, co rok te śluby.

Matka Boża pomogła wówczas, ale po zwycięstwie nad Szwedami i Niemcami szlachta zapomniała o „Ślubach Lwowskich". Nie odnawiano „Ślubów Lwowskich", nie przestano uciskać poddanych.

W 1665 roku, czyli 5 lat po Pokoju Oliwskim zawiązuje się pod protekcją naszych wrogów tj. Brandenburgii (Niemców), Szwecji oraz Świętego Cesarstwa Rzymskiego antykrólewski rokosz pod przywództwem zdrajcy, infamisa i banity **Jerzego Sebastiana Lubomirskiego**, który wcześniej przed wyjazdem z Polski wiele przywilejów w swoich dobrach dał Żydom, więc i ci zapewne go popierali.

Jerzy Sebastian Lubomirski hetman polny koronny, od 1661 roku należał do opozycji królewskiej sprzeciwiającej się wzmocnieniu pozycji Króla. Działał na zlecenie obcych i wrogich Polsce państw. W grudniu 1664 roku sąd sejmowy skazał go za zdradę stanu na utratę urzędów, infamię i banicję.

W latach 1665-1666 jego płatni zwolennicy, zrywając sejmy, paraliżowali działalność ustawodawczą, a sam Lubomirski za obce pieniądze

sformował oddziały wojskowe pod swoim przywództwem, jako zdrajcy, banity, infamisa.

W roku 1665 odniósł zwycięską bitwę z wojskami koronnymi pod Częstochową, a 13 lipca 1666 roku odniósł zwycięską, bratobójczą bitwę pod Mątwami, gdzie po bitwie w bestialski sposób wymordowano kilka tysięcy jeńców – żołnierzy królewskich – kwiat polskiego rycestwa – zwycięzców nad Szwedami i Brandenburczykami.

W dniu 31 lipca 1666 roku pod Łęgonicami kolejny raz spotkały się wojska królewskie z wojskami zdrajcy Ojczyzny, banity i infamisa Jerzym Sebastianem Lubomirskim.

Zamiast bitwy zawarto jednak ugodę zwaną **„Ugodą w Łęgonicach"**.

Górkę gdzie pertraktowano nazwano na pamiątkę **„Górką Zgody"** lub zamiennie **„Górką Przeprośną"**. Wybudowano na niej kaplicę, a następnie kościół Św. Rocha.

Ugoda przewidywała przeprosiny przez rokoszan Króla, przywrócenie do urzędów Jerzego Sebastiana Lubomirskiego i amnestię dla rokoszan z jednej strony, oraz wycofanie się z projektu reform Rzeczypospolitej m.in. z projektu elekcji *vivente rege* tzn. by następca Króla był obrany za życia poprzednika, z drugiej strony.

Król oszczędził kolejnego bratobójczego rozlewu krwi i zawarł z banitą, infamisem, zdrajcą Ojczyzny i mordercą Ugodę.

My, jako Król Polski musimy do tego momentu historii powrócić i tutaj z Łęgonic jasno i wyraźnie powiedzieć: *był to błąd Króla i Jego otoczenia!*

Ugoda ze zdrajcami Ojczyzny zawsze wcześniej, czy później, prowadzi do zwycięstwa zdrajców!

Pamiętamy tzw. Ugodę Magdalenkową z 1988 roku, która zakończyła się po czasie, pełnym zwycięstwem zdrajców Polski.

Obecnie mamy bardzo podobną do rokoszu Lubomirskiego sytuację. Trwa ona od 1943-1945 roku, gdy w Teheranie, Jałcie i Poczdamie zwycięskie państwa koalicji antyniemieckiej zawarły porozumienia dotyczące m.in. dalszego losu Polski.

Otóż USA, Anglia i Rosja postanowiły zmontować w Polsce „rokosz bolszewicki" pod przywództwem Bolesława Bieruta. Rokosz ten nazywany przez Nas „rokoszem bolszewickim", a w skrócie „bolszewią", trwa w Polsce do dziś.

Rokoszanie już raz znaleźli się w potrzasku na przełomie lat 1988/1989 ale dzięki „Ugodzie Magdalenkowej", z tego potrzasku się wydostali jeszcze bardziej wzmocnieni. Nie było wówczas siły, by rokoszan pokonać!

Przyszedł jednak czas, by rokoszanom oznajmić: *Wasz czas rokoszu dobiega końca! Poddajcie się w bezwarunkowej kapitulacji. Żadnej kolejnej ugody nie będzie!*

Z tego miejsca apelujemy do tych, co ten rokosz zmontowali w latach 1943-1945 oraz cały czas go popierali i utrwalali, czyli do przywódców Anglii, Rosjii i USA: ***nie popierajcie dalej rokoszan! Przystąpcie do rozmów pokojowych kończących drugą wojnę światową i kończących antykrólewski rokosz bolszewicki na Ziemiach Królestwa Polskiego!***

Wyraźnie poprzyjcie Królestwo Polskie i Króla Polski!

Przypominamy, że dla przegranych Niemiec i reszty Zachodniej Europy został przygotowany w USA w 1947 roku tzw. Plan Marshalla – plan odbudowy Zachodniej Europy.

Po 72 latach od II Wojny Światowej, dzięki pomocy USA, Niemcy odpowiedzialni za tragedię II Wojny Światowej, stali się przywódcą Europy Zachodniej, aspirującymi do przywództwa całej Europy. Naszym zdaniem nie mają oni do tego żadnego moralnego prawa!

Nie ma na to Naszej zgody!

W tym miejscu przypomnijmy, że 16 lipca A.D. 2016 zostaliśmy obwołani Królem Polski na Sejmie elekcyjnym w Gdańsku-Oliwie – miejscu Pokoju w Królestwie Polskim.

W dniu 15-16 września A.D. 2016 w Rydzynie Rada Królewska, Sejm Walny oraz Król wspólnie podjęli następujące Uchwały:

KRÓLESTWO POLSKIE
NA MAPIE GEOPOLITYCZNEJ
EUROPY I ŚWIATA
Uchwały Rady Królewskiej i Sejmu Walnego
z podpisem Króla
15-16 września A.D. 2016

J.W. Król Polski stwierdził, że Królestwo Polskie nie może abstrahować od sytuacji geopolitycznej w Europie i na Świecie.

Zmiana ustroju Najjaśniejszej Rzeczypospolitej z masońskiej republiki na chrześcijańską monarchię parlamentarną – Królestwo Polskie musi wywołać określone negatywne skutki i działania innych republik masońskich, w związku, z czym pożądane jest działanie prewencyjne.

Stąd, licząc na oddziaływanie i poparcie Sejmu Walnego pożądane jest sformułowanie Apelu do Europy i Europejczyków oraz do Ameryki i jej mieszkańców.

Głównym celem Królestwa Polskiego winny być podjęte wysiłki propagujące remonarchizację Europy.

Apel Rydzyński Króla Polski i Sejmu Walnego
do Narodów Europy
„Pax Europa – Pax Christiana"
z 16 września A.D. 2016

Uznając Prawo naturalne i Boże, że wywyższony będzie poniżony, a poniżony będzie wywyższony, jako Królestwo Polskie Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Wielu Narodów, nawiązując do dwusetnej rocznicy „Świętego Przymierza" proponujemy już z naszą obecnością tj. Królestwem Polskim wspólnie odbudować królewskość i chrześcijańskość Europy.
Apelujemy do Narodów Europy, aby rozważyły projekt remonarchizacji Europy i ścisłej współpracy europejskich Monarchii w ramach cywilizacji i kultury grecko-łacińskiej „Christianitas", polegającej na pokojowej dekompozycji obecnych sojuszy, obecnych unii, a przede wszystkim obecnych ustrojów państwowych, tj. przejściu z republik z „demokracją" na

republiki parlamentarne z „Monarchą", w których przestrzegane będzie pryncypialne prawo braku ucisku poddanych.

Stanowisko Królestwa Polskiego wobec najbliższych sąsiadów, w związku z proponowaną dekompozycją ładu europejskiego:

1. **Zgadzamy się i sugerujemy, by Rosja stała się Monarchią z dodatkową sugestią, by w ramach własnej Monarchii wyodrębniła autonomie Księstwa Nowogrodzkiego.**
2. **Zgadzamy się i sugerujemy, by Litwa stała się Monarchią – Księstwem Litewskim.**
3. **Zgadzamy się i sugerujemy, by Biała Ruś albo zintegrowała się z Księstwem Litewskim albo sama stała się samodzielnym Księstwem Białej Rusi.**
4. **Nalegamy, by Ruś Czerwona nazywana błędnie Ukrainą stała się ponownie Księstwem Kijowskim lub Księstwem Rusi Czerwonej.**
5. **Zgadzamy się i sugerujemy, by Saksonia stała się Księstwem.**
6. **Zgadzamy się i sugerujemy, by Brandenburgia stała się Księstwem.**
7. **Zgadzamy się i sugerujemy, by Meklemburgia stała się Księstwem.**
8. **Zgadzamy się i sugerujemy, by Czechy stały się Królestwem, ale z odseparowaniem Wielkiego Księstwa Morawskiego w którego skład winna wejść Słowacja.**
9. **Węgry powinny jak najszybciej stać się Królestwem.**
10. **Austria powinna stać się Księstwem lub stać się częścią Królestwa Czech.**
11. **Apelujemy, by protestanckie Księstwa Niemieckie zdecydowały się przejść na wyznanie rzymsko-katolickie porzucając Luteranizm.**
12. **Proponujemy powstanie Księstwa Królewieckiego-Wenedyjskiego z prośba do Rosji o przekazanie tych Ziem pod władztwo Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.**
13. **Sugerujemy powstanie Księstw Łotwy i Estonii.**
14. **Apelujemy do wszystkich wyżej wymienionych Księstw, by weszły w skład Rzeczypospolitej Wielu Narodów.**
15. **Apelujemy do Żywiołów Rosyjskiego i Niemieckiego, aby zanegowali własny swój imperialny charakter i uznali dążenie tych Żywiołów imperialnych za niewłaściwe.**
16. **Uważamy, że jak najszybciej powinno zostać wskrzeszone Chrześcijańskie Królestwo Francji.**
17. **Ze swojej strony oferujemy zorganizowanie się w Koronę Rzeczypospolitej Wielu Narodów, a na miejsce spotkań negocjacyjnych wyznaczamy królewskie Miasto Rydzynę w Wielkopolsce.**

18. **Apelujemy do przedstawicieli USA, Niemiec, Rosji, Izraela, Wielkiej Brytanii, a przede wszystkim do diaspory Żydowskiej oraz do wszystkich Loży masońskich, aby przestali niszczyć Europę i Nas Europejczyków.**

UCHWAŁA W SPRAWIE UKRAINY
Propozycja „Unii Rydzyńskiej"
z 16 września A.D. 2016

W nawiązaniu do 358 rocznicy Unii Hadziackiej z 16 września 1658 roku proponujemy Narodowi Ukraińskiemu alias Kozackiemu oraz rządzącym Ukrainą do przystąpienia do „Unii Rydzyńskiej" tj. do przyłączenia Księstwa Kijowskiego vel Księstwa Rusi Czerwonej do Korony Królestwa Polskiego – Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Wielu Narodów.

UCHWAŁA W SPRAWIE AMERYKI PÓŁNOCNEJ
„Pax America – Pax Christiana"
z 16 września A.D. 2016

Apelujemy do Narodów Ameryki Północnej, szczególnie do etno mieszkańców i chrześcijańskich imigrantów, szczególnie do Polonii, o budowanie w Ameryce państwowości monarchicznej w duchu „Christianitas".

1. **Pragnęlibyśmy, aby USA stało się chrześcijańskim Królestwem respektującym prawa do określonych Ziem Meksyku.**
2. **Chcielibyśmy, aby Meksyk stał się chrześcijańskim Królestwem.**
3. **Chcielibyśmy, aby Kanada stała się chrześcijańskim Królestwem.**

W pełni podtrzymujemy powyższe Uchwały!

Apelujemy do USA i Rosji, by podjęli wysiłki w celu zmiany swojego ustroju z republikańskiego na monarchiczny.

Ustrój republikański nie gwarantuje stabilności i pewności podjętych ustaleń, więc z natury rzeczy jest chwiejny w swych postanowieniach i ustaleniach.

Zbliża się w dniu 6 lipca A.D. 2017 wizyta w Warszawie, na Mazowszu, na Ziemi Królestwa Polskiego wizyta Prezydenta USA J.W. Donalda Trumpa. Przewidziane są spotkania z rokoszanami bolszewickimi, którzy zbudowali

okupacyjne państwo zwane „III RP". Nie są przewidziane rozmowy z Królem Polski i Radą Królewską.

Uważamy, że ustalenia pomiędzy Prezydentem USA, a „rokoszanami" winny dążyć do nakłonienia rokoszan do bezwarunkowej kapitulacji podczas Konferencji Pokojowej w Gdańsku-Oliwie. Okupacyjne państwo „III RP" należy rozformować na rzecz niepodległego Królestwa Polskiego!

Czas zakończyć okupację Polski trwającą od II Wojny Światowej! Czas rozformować rokoszan. Mogą oni w zamian liczyć na akt łaski.

Zachęcamy jednocześnie USA i Rosję do wspierania odbudowy Imperium Wielkiej Lechii pod Naszym przywództwem tzn. projektu „Międzymorze" jako Unii autonomicznych politycznie państw, budujących cywilizację „CHRISTIANITAS". Unia ta chce mieć dobre relacje z wszystkimi, nie wyłączając nikogo, oprócz zadeklarowanych wrogów chrześcijaństwa.

Zdajemy sobie sprawe z oporu wobec tego projektu państw arabskich, Izraela i diaspory żydowskiej oraz masonerii, ale uważamy, że można sobie z tym oporem poradzić, szczególnie poprzez wolę pokojowej współpracy na zasadzie nie ingerowania w wewnętrzne sprawy.

Diaspora żydowska powinna jasno, a nie w ukryciu zdefiniować swój projekt budowy państwa Chazarii w Zachodniej Ukrainie, na co Królestwo Polskie może wyrazić warunkową zgodę.

Królestwo Polskie nie wyraża zgody na próbę budowy w ramach okupacyjnego państwa „III RP" państwa żydowskiego „Polin"!

Liczymy jednocześnie, że ziemie przyznane Polsce Traktatem Wersalskim w 1919 roku, a obecnie okupowane przez Ukrainę, Białoruś i Litwę jak najszybciej wrócą do Polski. Chodzi o Województwa: Lwowskie, Tarnopolskie, Staniosławowskie, Wołyńskie, Poleskie, Nowogródzkie, Wileńskie.

Uważamy jako minimum, że rdzenne Ziemie Zachodnie Polski wejdą formalnie w skład Królestwa Polskiego jako reparacje wojenne od III Rzeszy (Niemiec).

Jednocześnie zachęcamy Landy niemieckie znajdujące się między Renem, a Odrą, by jako księstwa weszły w skład Korony Królestwa Polskiego. Warunkiem jest porzucenie protestantyzmu, wyrugowanie islamu i przejście na budowanie cywilizacji „Christianitas".

Mamy wielką nadzieję, że wizyta 6 lipca A.D. 2017 J.W. Donalda Trumpa w Królestwie Polskim przyniesie przełomowe zapowiedzi zmian ustalonego pojałtańskiego porządku w Europie Środkowej z jasną deklaracją wyzwoleńczą wobec Polski.

Dano 18 czerwca A.D. 2017 w Łęgonicach, na Ziemi Korony Polskiej, w pierwszym roku Naszego panowania.

Wojciech Edward Rex Poloniae

WPIS Nr 40/06/2017
DO METRYKI KORONNEJ
z 19 czerwca A.D. 2017

www.metrykakoronna.org.pl

Łęgonice – 18 czerwca A.D. 2017

Król Polski Wojciech Edward

w otoczeniu:

Radcy Królewskiego

J.W. Brygidy Andreasik

oraz

Radcy Królewskiego, Starosty Generalnego Mazowsza

J.W. Marka Chatou

odczytuje i komentuje treść Memorandum